

Р Е Ш Е Н И Е № 222

гр.Перник, 21.12.2010 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, в публично заседание на двадесет и втори ноември две хиляди и десета година, в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря И.И., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 467/2010 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. с чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба на **А.В.Б.,*****, срещу заповед № 61/09.09.2010 г. на Кмета на Община Перник, с която заповед е прекратено служебното правоотношение на оспорващия, на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл.

Жал б о подателят твърди, че заповедта е незаконосъобразна, тъй е налице противоречие в мотивите ѝ, допуснато е нарушаване на установените процедурни правила при издаването ѝ, тъй като не е налице валидно решение на компетентен орган за извършването на съкращаването. Счита, че функциите на длъжността, която е заемал, са запазени.

Моли оспорваната заповед да бъде отменена, като претендира за присъждане на разноски в производството.

Ответникът по жалбата - Кметът на Община Перник, чрез процесуалния си представител, поддържа становище за неоснователност на подадената жалба. Твърди, че в новото длъжностно разписание, не фигурира длъжността, която е заемал оспорващият. Издадената заповед е правилна и законосъобразна, като издадена при спазване на материалния и процесуалния закон. Моли жалбата да бъде отхвърлена, като претендира и присъждане на разноски.

Съдът, като прецени оспорвания административен акт, взе предвид становищата на страните и представените по делото доказателства, приема за установено следното:

Заповед № 61/09.09.2010 г. на Кмета на Община Перник е връчена на оспорващия на 10.09.2010 г., което е видно от съдържанието на същата. Жалбата, по повод на която е образувано настоящото производство, е подадена на 23.09.2010 г., което се установява от поставения върху нея регистрационен индекс и дата 10/ЮР-56/23.09.2010 г. на Община Перник. Спазен е срокът по чл. 149, ал. 1 от АПК, поради което жалбата е процесуално допустима.

Жалбоподателят е заемал длъжност директор на Дирекция "Стопански дейности" в Община Перник от 01.02.2008 г. (вж. приложената в служебното досие заповед № 97/06.02.2008 г. на Кмета на Община Перник) до момента на прекратяване на служебното

му правоотношение.

От събраните по делото доказателства се установява, че въз основа решение № 613 на Общински съвет - Перник, взето на заседание проведено на 12.08.2010 г., отразено в протокол № 14 от същата дата, е одобрена промяна в структурата и числеността на общинската администрация. Към решението е приложена справка от която е видно, че се създава Дирекция "Евроинтеграция, контрол и стопански дейности", с обща численост на персонала 8.5 щатни бройки.

Въз основа на така приетото решение на общинския съвет и промяната в структурата на общинската администрация, със заповед № 61/09.09.2010 г., на основание чл. 106, ал. 1, 2 от ЗДСл, е прекратено служебното отношение с А.В.Б., считано от 13.09.2010 г. В оспорената заповед е посочено, че на служителя следва да се изплати обезщетение по чл. 106, ал. 4 от ЗДСл за неспазване на срока на предизвестие.

Съгласно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а проверява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК. Оспорената по съдебен ред заповед е издадена от компетентен орган - кмета на Община Перник, като орган по назначаването на държавните служители в общинската администрация, съгласно чл. 44, ал. 1, т. 3 от ЗМСМА, в рамките на неговата компетентност и при формално спазване на процесуалните правила, регламентирани с чл. 106 от ЗДСл. Заповедта е връчена на държавния служител, лично срещу подпис, като за неспазването на срока на предизвестие е предвидено изплащане на дължимото по чл. 106, ал. 4 от ЗДСл обезщетение.

Оспорената заповед обаче е издадена в противоречие с разпоредбите на ЗДСл, регламентиращи процесното правоотношение.

Административният орган е прекратил служебното правоотношение на оспорващия, на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл - поради съкращение в щата, като е налице разминаване в текста на законовата разпоредба и текстовата част на заповедта. Решаващият състав приема, че се касае за съкращаване на длъжността. Като понятието "длъжност в администрацията" е дефинирано в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на Единния класификатор на длъжностите в администрацията и се характеризира като нормативно определена позиция, изразяваща се в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика.

Когато органът по назначаването твърди, че една длъжност е съкратена по смисъла на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, трябва да докаже, че тази длъжност вече не фигурира и като наименование (нормативно определена позиция) в длъжностното разписание на съответната администрация, и като система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика. Изискванията са кумулативни.

В Единния класификатор на длъжностите в администрацията се посочват и разпределението на длъжностите в длъжностни нива, минималните изисквания за заемането на всяка длъжност, както и видът на правоотношението, по което тя се заема. Структурата на съответната администрация, както и утвърденото длъжностно разписание, трябва да са в съответствие със законовите постановки и Единния класификатор на длъжности. Съгласно чл. 2, ал. 1 от НПЕКДА, длъжност в администрацията е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. Анализът на тази дефиниция сочи, че качествената характеристика на една длъжност е не наименованието или видът на правоотношението, по което се заема и изпълнява, а възложената ѝ конкретни функции, съставляващи съдържанието на определената дейност. Съкращаването на заеманата длъжност е обективен факт, чието проявление като материалноправна предпоставка за прекратяване на правоотношението, следва да е налице към датата на произнасяне на органа по назначаването. Наличието или липсата на реално съкращение по смисъла на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл се изследва в контекста на дефиницията по чл. 2 от НПЕКДА, като критерий в тази насока не може да бъде характерът на правоотношението или неговото

преобразуване. За да бъде прекратено служебното правоотношение на соченото в акта основание, е необходимо длъжността да е премахната не само като наименование, но и като конкретен вид дейност, респ. фактът на преобразуването ѝ следва да е предвиден в специална правна норма като основание за предприетото уволнение. Този извод се налага при сравнителен анализ на законодателната уредба на различните хипотези на преобразуване на правоотношенията на служителите в държавната администрация.

В кръга на притежаваната компетентност от административния орган е правото му да извършва промени и реорганизации в управляваната от него администрация с оглед оптимизиране на дейността ѝ, при съобразяване с приетата структура и нормативно-определената численост на служителите. Въз основа на предоставените му правомощия с разпоредбата на чл. 21, ал. 1, т. 2 от ЗМСМА, кметът на общината разполага с възможността да внесе в общинския съвет предложение за промяна в структурата на отделните звена и съответно във вида и броя на длъжностите, заемани от държавни служители, при която да бъдат съкратени едни и открити други длъжности. При осъществяване на промени в структурата и в организацията на работа в администрацията, административният орган действа в условията на оперативна самостоятелност, която не подлежи на съдебен контрол.

Видно от приложените по делото писмени доказателства е извършена трансформация в отделите и дирекциите на Община Перник, въз основа на съгласие на Общинския съвет по т.5 от Решение № 613/12.08.2010 г.

Към 01.01.2010г. е съществувала Дирекция „Икономическо развитие и управление на собствеността“, в която е имало три сектора: „Приватизация и концесии“, „Общинска собственост“ и „Инвестиционни проучвания, икономически анализи, прогнози и европрограми“. Заедно с това е съществувала и Дирекция „Стопански дейности“, също с три сектора: „Контрол върху търговията и защита на потребителите“, „Търговия, земеделие и услуги“ и „Транспорт и безопасност на движението“.

След приетото решение на ОбС Перник е извършена промяна в двете дирекции. Дирекция „Икономическо развитие и управление на собствеността“ е останала със същото наименование и в нея са включени два сектора: „Управление на общинската собственост“ и „Приватизация, концесии и обществени поръчки“.

Дирекция „Стопански дейности“ и сектор „Инвестиционни проучвания, икономически анализи, прогнози и европрограми“ на Дирекция „Икономическо развитие и управление на собствеността“, са включени в новосъздадената Дирекция „Евроинтеграция, контрол и стопански дейности“.

В конкретния случай е премахната (като позиция) длъжността "директор" на закритата дирекция "Стопански дейности", като част от функциите и задачите са съответно допълнени в длъжностната характеристика на длъжността "директор" на новосъздадената Дирекция "Евроинтеграция, контрол и стопански дейности". Структурното подчинение, ръководните функции и характерът на преките задължения са еднакви и в двете длъжностни характеристики, представени по делото. Обстоятелството, че функционалните задължения на директора на новосформираната дирекция са разширени, не води до извода за съкращаване на съответната длъжност. Освен това наименованието на дирекцията е само допълнено, което сочи, че е запазена и дейността на същата.

След като е запазена основната дейност на дирекцията, в която е работил държавният служител, то не може да се счита за осъществен фактът на реалното съкращаване на длъжността.

Съкращаване на длъжността по смисъла на чл. 106, ал. 1, т. 2 ЗДСл е налице когато тази длъжност не фигурира и като наименование в щатното разписание и като съвкупност от определени функции, задачи и задължения, установени с длъжностната характеристика. Дори да се приеме, че някои от функциите и задачите, присъщи на длъжността на жалбоподателя, видно от приложената длъжностна характеристика от 2008 г., са инкорпорирани в дейностите, съдържащи се в длъжностната характеристика от 2010 г., е налице идентичност между тях, която не може да обоснове извод за формалното ѝ премахване като нормативно установена позиция, без да е налице преустановяване на дейността.

По изложените съображения, съдът счита, че оспорваната заповед е издадена в противоречие с материалноправните разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъде отменена.

При този изход на делото, основателна се явява претенцията на оспорващия за присъждане на разноси в производството. По отношение на размера на претендираните разноси съдът, счита, че същите не са прекомерно завишени и не е необходимо тяхното намаляване, въпреки направеното в този смисъл възражение от процесуалния представител на ответника. Община Перник следва да заплати на жалбоподателя направените разноси, общо в размер на 810 лв., от които договорено и внесено адвокатско възнаграждение в размер на 800 лв. и 10 лв. държавна такса.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, **Административният съд - Перник,**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед № 61/09.09.2010 г. на Кмета на Община Перник, с която е прекратено служебното правоотношение на А.В.Б.,***, като Директор на Дирекция "Стопански дейности" при Община Перник.

ОСЪЖДА Община Перник да заплати на А.В.Б.,***, сумата от 81 Олв. разноси в производството.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението до страните пред ВАС.

СЪДИЯ: /п/